

ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ”

(16) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਤੰਸ਼ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ (3) ਵਿੱਚ ਪੀਡਿਤ, ਜੋ . ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(17) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਘਰੇਲੂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਲੂਕ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਪਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਪੱਖ. ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ.

ਕੇ.ਐਸ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.
ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

ਵਸਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1964 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1078

8 ਮਾਰਚ 1968 ਈ

ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1956 ਦਾ XXX)— ਐੱਸ . 27— ਦਾ ਸਕੋਪ— ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ— ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਕਾਤਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਔਰਤ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ — ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ— ਇੱਛਾਬੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ— ਚਾਹੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਣਪਛਾਤੀ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Mohinder Kaur, etc. v. Wassan Singh, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਾਤਲ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਤਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਤਾਜ਼ਾ ਭੰਡਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

<ਪੈਰਾ 8 >

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁਰਦ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਬਾਕੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੀਅਤਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਔਰਤ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਨਵੇਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਰੱਖੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7)

ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਕੇ. ਮਹਿਤਾ, ਵਧੀਕ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 13 ਮਈ, 1964 , ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਸੀ. ਸੈਣੀ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪੱਟੀ, ਮਿਤੀ 8 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਮਾਲਕ ਸੀ।

31 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ 8 ਮਾਰਚ 1968 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਮਿਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ.

ਐਚ.ਐਲ.ਸਿਬਲ , ਆਰਸੀ ਸੇਠੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਏ. ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਨਐਲ ਢੀਗਰਾ ਅਤੇ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.-ਪਿਠਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਆਈ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਗੁਰਦਿਆਲ

ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4. ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਦੋ ਪੰਚਾਂ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਾਲੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ- ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ, ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ। ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਲੜ ਰਹੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਸਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ। ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਨਰੂਲਾ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵੀ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਉਚਿਤ ਅਮਲ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

(2) ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ, ਦੋ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ^{ਨਕਦ} ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ke. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 (ਦਾ ਐਕਟ 30) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

Mohinder Kaur, etc. v' . Wassan Singh, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

1956), ਜੋ ਕਿ 17 ਜੂਨ, 1956J ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਉਸਦੇ ਗਾਣੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ, ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ, ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਪੁੱਤਰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਹ-ਪੰਜਾਹ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ.

(3) ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 24 ਮਈ 1962 ਨੂੰ ਦੁ:ਅਟੇਟਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦਿਆਲ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 4, ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਰੀ ਵਾਰਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਤਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਹਸੀਬੇਨੀ ਦਾਇਰ

Mohinder Kaur, etc. v. Wassan Singh, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਗਲਤ ਵਰਣਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(5) ਇਹ ਇਸ ਸਕਿੰਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲੀ 6-ਕਮੇਰਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ] 1 ਮੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰ ਭਰਾ, ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਬੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ 30 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਕਾਤਲ ਹੈ ਜੋ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਮੁਦਈ ਵਸਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਮੁੱਲਾਜ਼ ਹਿੰਦੂ ਲਾਅ, ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 865 'ਤੇ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ- "ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਤੋਂ 26 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਹੁਰੇ ਨੂੰ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

(6) ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ, ਹਰਵਿੰਗ® ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ, ਉਸ ਦੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮੁਦਈ ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਚੱਲ-ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਵਿਆਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ। ਵਾਲੀਅਮ 39. ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੈਰਾ 1315. ਪੰਨਾ 869 'ਤੇ. ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਇਹ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ. ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਸੰਪਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਤੋਹਫਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇ ਦਾਨ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇੰਟੈਸਟੇਸੀ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਊਨ ਨੂੰ ਬੌਨਾ ਵੈਕੈਟੀਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕ੍ਰਾਊਨ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੰਟੈਸਟੇਸੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(7) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਕਥਨ ਨੇ ਕੰਚਵਾ ਬਨਾਮ ਗਿਰੀਮੱਲੱਪਾ ਚੰਨੱਪਾ, (1), ਪੰਨਾ 373 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਜ਼ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਵੀਅਤਨਾਮੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਇਕ ਵਰਗ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਤਾ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਟੈਸਟੇਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ (ਏ) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਤੋਂ ਛੱਡ ਕੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਔਰਤ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਔਰਤ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ, ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੱਖ ਦਾ ਝਗੜਾ ਤੇਜਾ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਅਤੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ

(1) Y (1) TA 368.

ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਹਿਲਾ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਵਿਰਾਸਤ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ

Mohinder Kaur, etc. v. Wassan Singh, etc. (Mehtar Singh, C.J.)

ਵਰਗ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਨਵੇਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ 1956 ਦੇ ਐਕਟ 30 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹੁੰਚ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਵੱਸਣ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(8) ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ 30 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀਅਤਨਾਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 27 ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਤਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ; ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਦੇ ਨਵੇਂ ਭੰਡਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ, ਤੇਰਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 154 'ਤੇ ਪੈਰਾ 99 ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਕੇਨਚਾਵਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੀ ਕੋਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 27 ਨੇ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਨਿਆਂ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਗੈਰ-ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਇਲਾਜ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਪੱਛਮੀ ਸਰਕਲ ਰੋਹਤਕ
ਆਦਿ (ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ.)

(9) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ. _

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਅਤੇ ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਐਫ.

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

, ਨਿਗਰਾਨ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਵੈਸਟ ਸਰਕਲ, ਰੋਹਤਕ,
ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 408

8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1968 ਦੀ

ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਨਹਿਰ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਐਕਟ (1873 ਦਾ VIII)- ਐੱਸ. 30-ਏ, 30-ਬੀ ਅਤੇ 30-ਸੀ—ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ—ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ—ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ—ਸੋਧਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ—ਕੀ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਨਹਿਰ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30-ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੈਨਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 30-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 30-ਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਧਾਰਾ 30-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰਿਮ ਟੈਂਡਿੰਗ ਕੈਨਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 30-ਸੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।